

פלגניות נתן אלתרמן

הערב בא, שקיעה בהר יוקדת
אני חולמת ורואות עיני:
הגיא נערה קטנה יורדת
ובאש פלגיות לוחט הגיא.

את הפרחים לצרור היא תלקט לה,
ובשבילים המתכסים בטל
אל אמא היא נחפזת וקוראת לה:
'הביטי מה הבאתי לך בסל!'

וכשקוראת הנערה אליה:
'הביטי סבתא מה הבאתי לך',
מצחוק ודמע זוהרות עיניה
והיא זוכרת שיר מזמור נשפח:

פלגיות, פלגיות,
פלגיות אדמדמות אדמוניות.
פלגיות, פלגיות,
פלגיות מטללות חנניות.

כן, הדורות באים חולפים בלי גמר,
אך לכל דור יש פלגיות וזמר.
אשרי האיש אם בין סופות ורעם,
פרחה הפלגית לו, לו רק פעם.

פלגיות, פלגיות,
פלגיות אדמדמות אדמוניות.

פלגיות, פלגיות,
פלגיות אדמדמות אדמוניות.
פלגיות, פלגיות,
פלגיות מטללות חנניות.

שקיעות בהר תבערנה ותדענה,
אבל תמיד פלגיות תפרחנה.
סופות לרב תהמנה ותסערנה,
אבל מחדש פלגיות תבערנה.

פלגיות, פלגיות,
פלגיות אדמדמות אדמוניות.

שנים עברו, שקיעה בהר יוקדת.
הנערה כבר סבתא, ידידי.
הנה כבר נכדתה לגיא יורדת,
ושוב פלגיות פורחות בגיא.

משולחן המלכ"ר

רוני צור ואילה אופנהיימר

מעברי בתים - "צרות טובות" - מצבנו הדמוגרפי האיתן, המתחזק, משמח אותנו מאוד ובהחלט נותן תחושה של עתיד והמשכיות. "בתינו הומים, הומים מתינוקות..." זה כבר לא רק בשיר. על מנת להתכונן נכון לשנת הלימודים הבאה אנו מחויבים במבנה נוסף למערכת החינוך. המבנה שסומן הוא מבנה השכפולית, חינוך מיוחד, יד-שנייה, (בגד כיף לשעבר), שהיה בעבר מבנה חינוך ומיועד להיות הזח"ט החדש. כדי להתניע את המהלך אנו פועלות בימים אלו על סדרת מעברים בחצר הקיבוץ. כל הנוגעים בדבר כבר מיודעים, התהליך ייקח מעט זמן ותיאומים, אבל מחויב המציאות ותאריך היעד לסיום צריך להיות אוגוסט 2014.

קוד אתי למצביע בקלפי הממוחשב - לאחר דיון שנערך במזכירות החלטנו לכתוב קוד אתי למצביע בקלפי הממוחשב של הקבוץ. כולנו מודעים לנפלאות הטכנולוגיה ולאפשרויות הטובות הרבות שכלולות בהכנסת הטכנולוגיה לחיינו. אבל, ברור לכולנו שחלים עלינו כללי התנהלות ברורים שאחריהם עומד האמון שקיים ונהוג בחברה שבה אנו חיים. ממש בשעה שיומן זה מודפס אמורה המזכירות לאשר קוד אתי למצביע בקלפי הממוחשב. כמו כן הפנינו בקשה לקבלת חוות דעת של עו"ד לקיום הקלפי הממוחשב והקוד הנלווה אליו. הקוד האתי יובא לאישור המועצה ויפורסם לציבור.

"גם אנחנו חרדים, לקרקעות הקיבוצים" - (הסיסמה באדיבות מזכיר קיבוץ יזרעאל). כפי שכולנו רואים, שומעים, התנועה הקיבוצית יוצאת בימים אלה למאבק בנושא הקרקעות. הנושא לא חדש, בשבוע שעבר מי שהגיע להרצאתו של בארי הולצמן במועדון יכול היה גם לשמוע על הרקע ההיסטורי ואת התהליכים שקרו לאורך השנים בנושא זה. היום כולנו נמצאים בצומת שמחייבת התארגנות ושיתופי פעולה בין כל השותפים. התחושה היא שרק איגוד כל הכוחות יאפשר להניע מהלך שיסדיר אחת ולתמיד את מערכת היחסים עם מינהל מקרקעי ישראל. שלטים, דגלים, מודעות, יציאה מסודרת ואחידה של כל קיבוצי התנועה לצמתים ואפילו עלייה עם טרקטורים לירושלים.... כל אלה חלק מהפעולות הנדרשות והמוצעות. אנחנו ניידע, נשתף, ומי שרוצה להיות פעיל או שותף בפעילויות נשמח אם יפנה אלינו.

החלטות מזכירות ואסיפה

החלטות מזכירות מיום 6.2.2014

1. המזכירות מאשרת טופס אישור חתימה לאילה אופנהיימר, רוני צור וסיגל גיארי.
2. קלפי ממוחשב - באחריות רוני צור, נגה גלדן וניב פורת לנסח קוד אתי להצבעה ממוחשבת. הקוד יובא לאישור האסיפה ויפורסם לציבור.
3. המזכירות מאשרת תכנית קהילה לשנת 2014.

החלטות אסיפה מיום 18.2.2014

1. האסיפה מאשרת מועמדים לחברות לקלפי:
נורית וחיים מור-יוסף, עמית ואודי מערבי, לי ואליאן סטורמן.
2. האסיפה מאשרת תכנית קהילה לשנת 2014.
3. האסיפה מאשרת תכנית משק לשנת 2014.

לידיעת הציבור

בעקבות החלטת המזכירות אני עוברת דירה לבית המלאכה של רינה.
עקב כך, אני צריכה זמן להתארגנות.
ולכן עד להודעה חדשה אין להביא תיקונים למחסן.
רוני קיי

משולחן מש"א

סיגל גיארי

בימים אלו החלה כנרת דקל את תפקידה כמנהלת מש"א של פלבס (בשלב ראשון בחצי משרה).

את כנרת כרכזת מש"א, תחליף אורי רון לצידה של סיגל גיארי מנהלת מש"א. אורי הביעה נכונות ורצון לקבל עליה את התפקיד המתגור במש"א עין חרוד איחוד.

אורי, אשתו של בני רון, עבדה בשנים האחרונות כספרית במספרת הקיבוץ ובמספרה של עין חרוד מאוחד.

לאורי ובני שני ילדים חמודים: הילי בת הארבע וגונן בן השנתיים. אורי ובני רון הינם חברי הקיבוץ מזה כשלוש שנים.

אורי תתחיל בחפיפה עם כנרת כבר בימים הקרובים. עם תום החפיפה, בתחילת אפריל 2014, תיכנס אורי לתפקידה החדש במשרה מלאה.

כנרת תמשיך ללוות את אורי ולסייע לה ככל שיידרש גם לאחר כניסתה לתפקיד.

ברצוני להודות לכנרת על עבודה מסורה ומקצועית במהלך ארבע השנים האחרונות ולאחל לה את מרב ההצלחה בתפקידה המתגור מנהלת מש"א של פלבס.

כמו כן, אני מאחלת לאורי רון את מרב ההצלחה בתפקידה החדש. אני סמוכה ובטוחה בהצלחת שתיהן.

כתובת המייל ומספר הנייד של אורי רון יפורסמו בקרוב.

שזא שזא

משולחן הבריאות

חנה דגן

"ביטוח מגן לקיבוצים"

חברים ההולכים לרופאים פרטיים וקובעים ניתוח, אנא, בדקו אם הרופא הפרטי שבחרתם עובד עם חברת הביטוח שלנו, שכוללת פוליסת "ביטוח מגן לקיבוצים".
הפוליסה לא מכסה אוטומטית כל רופא וכל ניתוח.
ניתוח על-ידי רופא שלא עובד עם חברת הביטוח שלנו, הביטוח יכסה את האשפוז בבית החולים הפרטי, את חדר הניתוח ועוד, "ביטוח מושלם" משתתף בניתוח הפרטי אך לא מכסה את מלוא שכרו של המנתח.
לעתים שכר עבודתו של המנתח יהיה עשרות אלפי שקלים.
אנא בררו איתי לפני שאתם קובעים ניתוח עם רופא פרטי.

ולסיום העיקר הבריאות

שקצ' זוריא

ברכות לשחרורך מצה"ל
ברוך שובך אלינו
והשתלבות נעימה
בבית עין-חרוד איחוד

טיול חוצה זמנים ומרחקים

בארי הולצמן בשם המטיילים

יצאנו למסע קצר, חוצה זמנים ומרחקים. במרחק של שעותיים נסיעה צפינו בפריסה הבלתי נשלטת של הפזורה הבדואית בשטחי הנגב הצפוני ובמיוחד באזור "סובב רהט". רק כאשר רואים את אתרי ההתנחלות הללו מפוזרים על פני כל השטח, מבינים מהו אובדן שליטה ממלכתית על שטח עצום ומה יידרש להסדיר פריסה זו. בהמשך הדרך הגענו לעיקר:

ניסינו להבין בכלים של היום את המציאות הנוראה שחוו חברינו לפני 66 שנים ב-1948. תלשנו אותם ממרום גילם מעבר לשנות השמונים והחזרנו אותם לנעוריהם כבני 18-19, מצוידים ברובים עם מחסנית של חמישה כדורים, כמה מקלעים מדגם "בָּזָה" שהגיעו אך עתה מצ'יכה, המוקצים לכל פלוגה ובנוסף אליהם כמה "פיאָטיים" (נשק פרימיטיבי נגד טנקים), אחרי אימונים בהסתערות על גבעת קומי הריקה, שאף אחד עליה לא החזיר משם אש על המסתערים, אחרי כיבוש בגזרה "חצי ביתית" כמו תל בית שאן, כוכב הרוחות (כאופֶּב אל הווא), וכבר הם סופגים נפגעים.

נסענו למרחבי הנגב הצפוני היכן שעברו עליהם ימיהם הקשים ביותר. כל מה שידעו אז היה הצורך לתקוף ולכבוש יעדים, אשר היו תפוסים על ידי הצבא המצרי. צבא שפלש וכבש אותם כמה חודשים קודם, עדיף בהיקף כוחותיו, בכלי הנשק והציוד שהפעיל (טנקים, נושאי נשק המוסבים ללהביורים), מאומן ומתורגל לקרבות הגנה. שמענו שאנשינו הגיעו ממקום למקום – ברגל, ובמקרה הטוב, משאית ללא ספסלים, אלא עם סולמות צדדיים, בהם ניתן להחזיק כדי לא ליפול ולא להיטלטל חזק מדי. ללא סיוע אווירי, ימי או שריון. אמנם הוא הובטח, אך גם הפעם לא הגיע... אז עוד לא ידעו ואם ידעו, לא הבינו כי הם "בסך הכול מאמץ משני, הטעייה מתוכננת כדי לאפשר לכוח חטיבות פלמ"ח לפרוץ מעבר לגבול המערבי עד אל עריש". או בעברית פחות מכובסת: ישמשו כוח שאמנם יתנפץ אל הקיר המצרי וישלם מחיר יקר, אך יקל על כוחות אחרים במאמץ העיקרי. עבורם השמות שועוט (צומת גבולות), שייד נוראן (בשולי קיבוץ מגן), חירבת מַעִין (ליד קבוץ נירים) וגבעה 86 (גובהה מעל פני הים, ליד מחסום

כיסופים מן העבר המערבי של הגבול עם רצועת עזה), היו לפני הקרבות לא יותר מאשר עוד יעדים. אחרי הקרבות הפכו לזיכרון כואב, למאמצים מפרכים, לפרידה מחברים לנשק ואפילו חברים מיישובים באזורנו. עבור חלקם - שם נשרטה נפשם לכל החיים, מלווה בתהייה האם לא שימשו "בשר תותחים" לא הכרחי ואולי אף כוח למשימה ללא תהילה והישגים, כפי שזכו להם לוחמי החלק העיקרי של מבצע "חורב" ומבצע "עין".

יחד עם חברינו, הכול התרחש לנגד עינינו המשתאות ומסרבות להאמין שכך קרה. כאילו השתתפנו בספיגת ההפגזות המצריות, השתדלנו להתחפר עמוק ככל האפשר בשוחות שנחפרו באתים אישיים, עמדנו בהתקפות הנגד, בתחמושת הנגמרת ואין אפשרות לחדש אותה, עם כלי הנשק שפסקו לפעול בגלל הגשם הכבד והאבק, זרקנו רימונים לתוך הטנקים והמשוריינים שירקו את להבות האש, כי נגמרו לנו פגזי ה"פיאט", חיכינו עד בוש להגעת התגבורת והנשק המסייע, נסוגנו עם הפצועים שיכולנו לקחת אתנו והשארנו את ההרוגים והפצועים קשה שנשחטו על ידי המצרים. אש הרובים ופגזי הארטילריה המצרית זינבו בנו ובסוף היום - מנינו 28 הרוגים.

ובקפיצה אחת, מדלגים עשרות שנים, וביום אביבי, מסיירים באור יום ולא בחשכת הלילה, בין שטחים חקלאיים ירוקים, מושקים, חלקם מוגנים מרוחות ושמש בעזרת רשתות ויריעות, מעובדים במיטב האמצעים, החומרים והטכנולוגיות שבעולם, מעוטרים בחורשות, מטעי הדורים ואפילו חוחובה. והשטחים מעובדים על ידי חקלאים קיבוצניקים ומושבניקים, המפעילים טרקטורים ממוגנים, מאוימים תמידית ממיקוש ומטענים, מאש צלפים או מחולייה מגיחה מתוך אחת מעשרות המנהרות שנחפרו באזור.

במקומות אלו, כתזכורת למה שהיה, וגם סימן אזהרה פן הימים הקשים ההם יחזרו – נוכחים באמיתות השיר "על המשלט יושבת עיר". בסמוך לאתרי הקרבות של פעם ורחוקים כל כך מאותם ימים, יש היום יישובים פורחים ומטופחים, אבל מוקפים בגדר ועמודי תאורה ומתקני תצפית והאזנה. וחיים בהם ילדים, נשים וגברים, מסויטים מאזעקות "צבע אדום", מקסאמים ופצמ"רים, אשר רק על חלק קטן מהם מדווחים "אצלנו בצפון", וממהרים לברר אם ומי נפגע. ומאליה עולה השאלה: אז מה נשתנה? ועד מתי?

ובקפיצה נוספת בזמן, נוסעים למחסום כיסופים (יש אומרים- כיסופים לכפר דרום). מבקרים בפלוגה שפעם קראנו לה "מסייעת" והיום "צוות קרב משולב" והיא כוללת ומצוידת בכל מה שחיילי '48 לא העזו לחלום: טנקים ונגמשים עם מרגמות כבדות, ורובי צלפים ומכשירי ראיית לילה (כן, עם מקררים שלנו תוצרת ריקור"), וכלי רכב מותאמים לתנאי השטח ולכל מזג אוויר. והחיילים של היום, גם הם בני 18-19 ואינם יכולים לדמיין איך נלחמו פה פעם אנשים- חיילים ותיקים, המובילים אותנו בשביל הזיכרונות.

ברקע הדברים הקשים הללו, בשולי הדרכים, לאורך השדרות ובחורשות המוריקות מלוות אותנו כל הזמן הכלניות בשפע פריחה, המסתירה ככל יכולתה את הדם שנשפך כאן, מאז ועד היום ומוסיפות, יחד עם הירוק השולט, המשתרע כמעט לאין סוף- יופי בוהק ואפילו מכאיב ומסנוור. נדמה כי עוד מעט נשמע את ששנה דמארי שרה כמו אז את מילותיו האלמותיות של נתן אלתרמן: "שקיעות בהר תבערנה ותדעכנה, אבל תמיד כלניות תפרחנה, סופות לרוב תהומנה ותסערנה, אבל מחדש כלניות תבערנה" ("כלניות, כלניות").

לקראת פרידה אנו חווים קפיצת זמן ומקום נוספת. מבקרים באתר הנצחה של קיבוץ בארות יצחק הישנה, אשר נהרס ופונה באותה תקופה רחוקה ונותר בו רק מגדל המים המצולק והמחורר. נזכרים בפניו הכואב אך הכרחי, של נירים הישנה (דגור), כפר דרום והלל לביא שלנו שנהרג שם כמה חודשים אחרי אחיו הבוגר יותר ירובעל. מכאן, שוב אנו מפנים מבטנו חזרה לימינו אנו, לקיבוץ נחל עוז ששב והתיישב באזור קשה זה כעבור כמה שנים, והוא מטופח, ירוק, מתגבר על הצלקות שהותירו בו קבלני הממ"דים שהוצמדו למגורי התושבים, שוכח אט אט את זיכרונות השמירה בלילה, של חיילי וחיילות הנח"ל בחלקת הירקות, מול המסתננים והפדאיון בשנות ה'50, מתגבר על נפילתו של רועי רוטברג, וממשיך להתמודד עם נשיאת המשא הכבד של שערי עזה.

מתקרב החושך וכניסת השבת מתקדמת. אנו פונים צפונה, הביתה, ויודעים מחדש וביתר שאת להעריך את מה שזכינו והשגנו, שהרי הרבה דברים השתנו מאז, רובם- לטובה.

הובלת המסע הקשה והמשא הכבד הזה לא הייתה אפשרית, בלי גדעון ואראלה ברוידא. שהסכימו לצלול אתנו, עם כל הקושי והרגשות שצפו בהם מחדש, ולשתף גם אותנו בעברם האישי. על כך - תודתנו.

תודה גם לבני וולוז'ני, חבר קיבוץ נירים הנשוי לשושי אחותה של אסתר סמילנסקי, שתיאר לנו במילים פשוטות איך מתנהלים חיים ביישוב קו עימות, ותודה גם לסרן בניה אשר באמצע שנות העשרים שלו נושא בעול הביטחון השוטף בימים ובעיקר בלילות בקטע הגזרה שבו ביקרנו.

גם אצלו גילינו את הקשר לעין חרוד : שירתה אצלו עד לאחרונה חיילת מצטיינת בשם רומיה מירסקי.

טוצרים באדרום!

אמיר פס

הרצון לסדר רכב לכולם גורם לפעמים לשינויים של הרגע האחרון בסידור הרכב ולכן מומלץ לבדוק בסידור איזה רכב נרשם לכם לפני שאתם יוצאים לדרך. החל מהימים הקרובים אתחיל לשלוח SMS לחברים להודיע על שינויים של הרגע האחרון.

בהרכת נסיעות בטוחות

היה היה - סיפורים אפס

משלוח מנות

התפרסם בדף "פודימון" לכבוד פורים אדר ב' תרצ"ה (19.3.1935)

למזכירות הקיבוץ : משאלים בהסתדרות.

למזכירות המשק : הלוואות חדשות.

לוועדת חברים : בניס מחוץ למשק.

לוועד החינוך : בית תינוקות משותף עם תל-יוסף.

לחברת הנוער מגרמניה : פודינג.

לעיתון החי : מפי-פי...התינוקות.

למערכת היומן : ספר לימוד לאורטוגרפיה.

לוועדת התרבות : ארטיסטים.

למשתלה : להודו הגעתם, אנו שולחים לכם את שוק כוש.

משלוח מנות

7.3.1958

באולם חדר אוכל דממה.
רק נשמע
המזלג בפגעו בצלחת.
התפריט מגוון .
תוספות - כמובן!
והכול כה אדיב, ובנחת.

לא בַּמַּעַט פֶּרְפֹּאֲרִים
פה לכבוד הפורים
פְּזַמְרָנוּ מתת כפרפרת
לְאָפֹר - קצת איפור.
קצת גוון ושיפור -
והנה עין חרוד היא אחרת.

למחסן הלבשה
סחורה - רק מובחרת.
- שטרות לתיקו של גזבר.
- לאישה ואישה
כל שנה מעוברת
טיסה לאילת, למדבר.

ראשונים במשלוח מנות - רווקים,
ונשלח להם שי של עיניים.
ראו: שפע בנות!
מה לכם מחכים?
כוס שיברו, ונרימה "לחיים"!

ויומן עין-חרוד בפורמט של "דבר"
יוצא אחת ליומיים.
העורך הטרוד
נזכר בעבר -
וזוהר לו דבר-מה בעיניים...

התעייף כבר הרב?
אל ניתן לו מנוח,
נזכיר לו חובה של מוהל.
כי עכשיו
זה חשוב! זו תוספת של כוח:
מבצע "תינוקות יזרעאל"!

אץ

לועדת מינויים
מתנה משמחת:
התנדבות של מאות חברים.
אין יותר עיניים
של חשש ושל פחד,
דרושים רק כמה מוותרים...

יומן תרבות

ששי מאור

טיול המבוגרים לדרום האדום ואתרי הקרבות, נערך ביום אביב חמים ונעים אשר ליווה את הטיול לכל אורכו. תודה לבארי הולצמן על ההדרכה המלומדה, תודה למיכה דרום ולאורי שפרן על הארגון והליווי.

טיול המשפחות לדרום האדום יצא בצהלה ושמחה ליום של טבע פורח ושמח. הצבע האדום לא ממש שלט בשטחים הנרחבים, זה לא הפריע כלל וכלל לחבורת הילדים אשר נהנתה מיום אביבי ומחברה נעימה, תודה לאורי על הארגון.

בזמן הקרוב ייפתח חוג כדור-סל לילדים בגילאים 6-8, פרטים אצל ארי בורשטיין מדריך החוג.

פורים בשער וההכנות לחג בעיצומן. נשף פורים יתקיים ביום שישי 14-3-21, ביום זה תתקיים ארוחת בוקר בלבד, לקיחת אוכל הביתה משעה 10:00 עד לשעה 12:00, משעה זו חדר האוכל נערך לקראת מסיבת הפורים אשר תחל בשעה 21:30.

נושא פורים השנה הוא "שירי ילדים", לתשומת לב כל המפיקים והליצנים שבינינו. כמו בכל שנה, רישום אורחים בכניסה לאירוע ובליווי חבר או בן משק, החיוב מתבצע באמצעות התקציב האישי ועלות כניסה לאורח 40 ₪.

בתאריך 4-4-14 נארח את מני פאר ולינדה תומר במופע מוסיקלי, "לי כל שיר נושא סיפור", סיפורים עלומים על שירים ישראלים מוכרים. לינדה תומר תשיר בנתיב הסיפורים והציבור יכול להצטרף, פרטים בהמשך.